

Впровадження інновацій у діяльність органів державних служб

Павлик Ю.А.

Сумський державний університет, yulay14@yandex.ru

Reviewed by the way of innovation activities of public services.

Становлення національної державності, сучасного соціально орієнтованого ринкового суспільства та демократії в Україні пов'язане з системними модернізаційними трансформаціями всіх сфер соціальної життєдіяльності. Основним засобом їх здійснення є впровадження комплексних інновацій, підпорядкованих загальним цілям реформування суспільства та його окремих сфер. Набуття ними характеру цілісної основи розвитку українського суспільства означає його перехід до інноваційної моделі розвитку – однієї з фундаментальних цілей модернізації. Звідси постає проблема дослідження та впровадження управлінських і технічних інновацій в систему органів державної влади.

Шлях до ефективної моделі діяльності органів державних служб (наприклад, центрів зайнятості) лежить у призмї наявності стратегічного бачення шляхів розв'язання проблемних питань розвитку адміністративно-територіальних одиниць. У теперішній час реформування служб державного сектору здійснюється в епоху управління знаннями та базується на використанні сучасних підходів адміністративного менеджменту. Під управлінням знаннями розуміємо вид управлінської діяльності і спеціальної функції управління – акумуляції інтелектуального капіталу, виявлення і поширення наявної інформації та досвіду, створення передумов для поширення і передачі знань [1]. Ефективна та продуктивна діяльність державних та місцевих органів будується на реалізації проектів розвитку, переважно соціальних. Виходячи з тлумачення сутності проекту, як тимчасової діяльності для створення

цінності, завдяки унікальній властивості продукту проекту в рамках досягнення місії соціально-економічної системи, його слід розглядати як інструмент розвитку, реалізації стратегій і здійснення перетворень, тому сьогодні методологія управління проектами має все більше застосування в галузі діяльності державних структур [2]. Досвід розвинених країн показує, що однією з найбільш ефективних методологій впровадження інновацій є методологія управління проектами.

Особливу значущість для нашої країни має творче використання досвіду розвинених країн з реалізації інноваційних проектів у сфері державного управління, що дозволить сформувати дієву вітчизняну систему ініціювання та управління трансформаційними процесами модернізаційного характеру. Актуальність дослідження даних питань зростає в умовах розширення повноважень регіональних органів управління в здійсненні управлінських інновацій на місцях. Посилення уваги до теоретичного дослідження проблем інноваційної діяльності в системі державного управління викликане і тим, що здійснюється напружена робота з входження українського суспільства та Української держави до європейського співтовариства. Вихід на європейські стандарти можливий лише на основі посилення інноваційних процесів. Інновації в галузі державного управління є і необхідною складовою забезпечення ефективності та конкурентоспроможності національної економіки та всіх інших сфер соціальної життєдіяльності.

Слід відмітити, що поряд із впровадженням проектно-орієнтованої діяльності у роботу служб зайнятості, не менш ефективним інструментом

інноваційного розвитку є створення спільноти практиків – добровільного віртуального об'єднання професіоналів або усіх зацікавлених для вирішення практичних проблем. Формування спільноти (практики) практиків, як інструменту управління знаннями надає можливість організації приділити увагу тим 80% знань, які зазвичай залишаються невикористаними [3]. Доцільність створення такого об'єднання вже доведена проектом Асоціації місцевого самоврядування у Великій Британії «Спільнота практик для публічних послуг» (<https://knowledgehub.local.gov.uk/>), Швейцарським проектом Regiosuisse (<http://www.regiosuisse.ch/>), Швейцарсько-українським проектом DESPRO «Спільнота практики: Інновації та розвиток місцевого самоврядування» (<http://mx.despro.org.ua:8081/>) тощо.

Впровадження інновацій неможливе без вирішення питань впровадження електронного навчання посадових осіб державних служб. Для цього необхідна розробка та здійснення заходів щодо удосконалення інформаційного та науково-методичного забезпечення навчального процесу підвищення кваліфікації державних службовців тощо. Використання сучасних інформаційних технологій в навчальному процесі дає можливість якісно проводити підвищення кваліфікації посадових осіб, без відриву від основного місця роботи з максимально позитивним результатом досягнення саме тієї якості управління, яка має підвищити загальний рівень роботи державної служби [4]. Одним із вагомих внесків у формування нової ідеології управлінської діяльності посадових осіб органів державного та місцевого управління, спрямованої на ефективне розв'язання проблем регіонального та місцевого розвитку, став започаткований у 2012 році проект пілотного електронного навчання, реалізований Державним фондом сприяння місцевому самоврядуванню в Україні спільно з Швейцарсько-українським проектом «Підтримка децентралізації в Україні» DESPRO.

Таким чином у ході виконання наукової роботи розроблюються підходи та методики, що направлені на впровадження таких інновацій у діяльність державних органів, як управління знаннями у контексті розвитку державних служб, створення спільноти практик, реалізації проектів та програм розвитку, запровадження електронного навчання для державних службовців тощо. Впровадження перелічених заходів об'єднає українське суспільство на шляху модернізації та реформування адміністративно-територіального устрою та посприяє отриманню конкретних позитивних результатів.

Впровадження перелічених заходів дасть можливість спрямувати знання спеціалістів на покращення якості та підвищення ефективності діяльності організації, вирішить цілий ряд найважливіших соціально та державно – управлінських завдань ДСЗ, визначить шляхи вдосконалення процесу управління системою інновацій та оптимальний напрямок їх реалізації.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Мильнер Б.З. Управление знаниями / Б.З. Мильнер. – М.: ИНФРА-М, 2003. – XIV, 178 с.
2. Рач В.А. Управління проектами: практичні аспекти реалізації стратегій регіонального розвитку: навч. посіб. / В.А. Рач, О.В. Россошанська, О.М. Медведєва; за ред. В.А. Рача. – К.: «К.І.С.», 2010. – 276 с.
3. Боткин Дж. Почему управление знаниями требует формирование сообществ? / Джим Боткин, Чак Зили // KM Review. 2001. – Vol. 3. – Issue 6. – P. 16-21.
4. Спільнота практиків: інновації в місцевому самоврядуванні: навч. посіб. / За заг. ред. О. Рафальського, С. Малікова. – К. : Швейцарсько-український проект «Підтримка децентралізації в Україні» DESPRO, 2012. – 152 с.